

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

205. szám.

Pest, november 10. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

A **Marczius Tizenötödike** politikai hirlap october—decemberi évnegyedre előfizetheti helyben egyedül a **Kiadónál**, 2 ft. 30 kr. postán mindennap borítékba küldve 3 frt. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben egyedül a **Kiadónál** s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizettek.

Pest, november 10.

Alóírtak a mai napon egy Rómában lakó barátja, ki ottan a festészetet tanulja, egy utazó által megküldé A Gazetta dei setti dolori című híresrómai hirlap november 1. napjáról szóló számát.

E lapban roppant nagy betűkkel, nagyobb, mint jelen hirdetésünk, következő rendkívüli érdekes tudósítás foglaltatik.

„Roma pridie idibus novembris az october 31-dikén.

Ma a szent várost egy örökre nevezetes történet lepte meg.

Ő szentsége IX. Pius tegnap este a Vatican palotában a vacsoráról szobájába térvén, szokása szerint, éjfél tájban kukoricza magra letérdelvén, egész reggelig imádkozni akart a keresztény népek javáért, s a pogányok megtéréseért.

Egyszerre a szent atyát, bár gyertyája hamvát, szokása szerint, elkoppantotta, hirtelen nagy világosság veszi körül, úgy, hogy az előtte levő szentírásban szent János titkos látása könyvének betűit tisztán olvashatta.

A szobát angyali zene vette körül, mely azonban hirtelen egy fergeteg iszonyu vihogásával fajult. —

A falak eltűntek... s a szent atya előtt egy szörnyű nagy város egészen lángba borulva tünt elő.

A szent atya a szent István tornyát azonnal megismervén, kitalálta, hogy azon város nem más, mint Bécs.

És mit látott ottan. Egy a szabadságért küzdő népet, s egy barbár sereget, mely a város

békés lakóit halálra, s az utolsó kirtásig ágyúzta. A sereg elején Windischgraez állott, kezében két palack, egy champagnel, s egy tokai, a vezér részeg volt, mert lekiismeretét már csak az itallal tudja megfojtani.

A rombolás iszonyu volt. A papának úgy felállottak hajszálai, hogy, kis vörös capuciumja a földre hullott. A vér tengerként áradt körötte, s ezrenként látta a holtak lelkel közül a bécsieket az öök üdvösségre, a katonákat pedig egyenesen a pokolra szállani.

Az uristen egy három tagból álló bizottmányt nevezett ki szent Péter elnöke alatt Nepomucenus sz. Jánost, s szent István királyt.

Ezen bizottmány a seregestől érkező lelkeket azonnal rögtönítélő bírósága alá vette, s üdvösséggel jutalmazta a bécsi arheitereket s az aulistákat, a katonákat pedig elküldte oda, hol sötétség van, s fogak csikorgatása.

Szent János ugyan nagyon allegált a cseh porontyok mellett, hanem szent Péter, és az igazságos István király levotisálták ő kelmét.

Ezután a szent atya nem látott semmit, úgy, hogy reggelre midőn inassai és szobalányai betörvén szobáját őt lélektelenül a földön felrengve találták.

Senki sem tudta kitalálni mi érhetett az éjjel ő szentségét. Mindenfélét gondoltak, míg Ganganelli cardinal arra a gondolatra jött, hogy ő szentsége az egész éjjel valószínűleg folyvást misézgetvén, tán a bor ártott meg neki.

De mint bámultak el, midőn a szentatyának ajkára néhány csep hofmanische tropfereket eresztgetvén, az fagyos álmából feleskábált s kezdte mondogatni csudálatos idegon hangzatu rejtelmes szavakat.

Ő szentsége egyik laibhuszárja azonnal Mezzofanti cardinalis után rugtatott, kit a könyvtárban feltalálván, a pápa elébe hozta, azonban a cardinal ő eminentziája bár 84 nyelven beszél, még sem tudta istenfőlő principálissát megérteni.

Végre, midőn kilencz órára harangoztak, a pápa egészen magához jött s első volt mit tön, hogy sobes kutyafuttába mind a hetvenhét cardinalist titkos gyűlésre összedoboltatta.

Mi történt a titkos ülésben, senki sem tudhatja, mert a cardinalisoknak arról másnak egy szót sem szabad kikottyantani, a mellyiknek pedig eljárna szája, örök vizivásra szokott ítélteni.

Azonban még az nap este a pápa hivatalos lapjában (Diario di Roma) e következő legfensőbb pápai breve jelent meg.

Pius nonus servus servorum Dei. Poiche il imperatore della Austria et tutti il ladroni di camarilla a vetto fatto horribilia masacria incitta

preclara de Vienna, et hanno bombardato el una maniera crudelissima et brutalissima tutti nostri benissimil et graciosissimi popoli qui aveto combatatto et pugnato con armis, et barricadibus la sacra libertate contiturionale, et poiche gli popoli honestissimi non potterano vincare contra la forza brutta dei soldati bohemici et polaci, et sonno tutli gli arbeiteri et aulici addutti ad mille patubulla funestissima — Poiche il imperatore Fernando et madonna Sophia del bavaria con tutta sua infamioza camarilla aveto betrigerato gli ungaresi, aveto nominato senza contrasiquamente pro plenipotentiaro comissario primamenta il furbone Jellachichchio et postea questa granda bandita il principe di Windisgrezzo — Poiche questi crimini song ecsecrabilmente clamatia in cielo. —

Ideo per exemplis dei nostri Predecessory, santissimi pontificy . . . noi per la podesta tradita accetta et hereditata a santo pietro apostolo noi tutta la dynastia di Austria con suis consontibus in camarilla inpertinentibus: signalemente, barone Josika, Jellachich, principe Windischgraez, Pipicz, Bektoldone, Bergerone, Rokavina, Urbano, Hurbano, Mayerhofferio con eccuminatione granda pulsamus conterritimus, compulsumus, et excomunicum supditosque sicut condam sub Henrico quarto a jura-mento fidelitatis absolvimus.

Igy szól a rendelet.

Azóta az egész városban zugnak a harangok s a Santo Angelo bástyáin ezer egy lövés menydörgése rohan felhők magosságiba.

Eddig a Gazetta dei setti dolori — mihez még festész barátom e következő utóírást mellékli.

Küldöm nektek e lapot, egy hazamenő huszár káplár tarsolyában, a többit ő majd szóval fogja elmondani csak higyetek neki.

A nevezett hirlap kezemben van, ki azt nem hiszi, jöjjön lakásomra Pesten a három kappan utczában Nro 221. a harmadik emeletben jobbra 3. ajtó.

Kiss Tamás,
köz- és váltó-ügyvéd.

Az olvasó e levélből rá jöhet, mért nem engedik a külföldi lapokat Magyarországra behoztatni. —

Ki tudja, tán még nagyobb dolgok is történtek october 25-dike óta. Tán az egész Európa vérben áll, s e pillanatban minden koronás fő a homokba gördült.

Pest oct. 9.

Collega uram!

Jó idő van — collega uram — esik az eső, s a mitől tavai a repce csirázott, attól most ket-
tő is döglök: a légy és Windischgräcz tábora!

Domine Deus Abraham! dona nobis pluviam salutarem!

Harmadnapal előbb desperatus pofákat lát-
tunk az utcán, mert van ám Pesten elég ember,
ki magát eluntában ördögöt pingál a falra; utóbb
aztán úgy megijed tőle, hogy bal kézzel is veti a
keresztet, és nem gondol sem ágyura, sem pus-
kára, miután e desperalt fajnak nincs egyéb
fegyvere, mint a: minden jótét-lélek az istent di-
cséri, és egy korsó szentelt víz!

Aztán még ha befogná száját? de ordít a
harmadik házig, és e jajgatással többet árt, mint
az ellenség, mert rémit, mint például: a komáro-
mi fugitívus asinusok!

Ha már zsákba nem dughatjuk őket, tájékoz-
zuk a körülményeket, talán nyújthatunk egy kis
megnyugtatót; mert ha ma-holnap Pest körül
csatára kerülne a dolog, nekünk ezen félénk faj
alkalmatlanabb leszen, mint a tolvajnak a sar-
kantus csizma!

A nyulak ellen már csak azért is bátran le-
het vadászni, mert tudjuk, hogy a szegénykék a
békán kívül eddig semmiféle állatot sem tudtak
megijeszteni, azonban egy farkas és egy karpata-
tusi medve már egy vármegyére is ráijesztett,
mi okból félénk polgártársaink helyett választás-
képpen inkább szeretnék ugyanígy — ha csak félig
— dressirozott medvét, mert Windischgräcz
elött ezeknek mindenesetre nagyobb autoritása
lenne, mint valami desperalt fajankónak.

Hagyjunk fel azért a desperatíóval és tájékoz-
zunk.

Geographice is először kezdjük el Bécs-
nél!... Bécs pedig fekszik Ausztriában, s a mi
ránk nézvé meg eddig legjobb, az: hogy Windisch-
gräcz még Bécs alatt fekszik; és a hol némely
ember a maga árnyékától is megijed, dort liegt
der Hund begraben!

Logice vévén a dolgot, a camarilla nem me-
rité ki gasságait, azért még egyszer küld egy ör-
dögöt nyakunkra Windischgräcz képében, s ha
ezen ördög hozzánk nem fér; ultimario Zsófát, a
vén boszorkányt küldendi nyakunkra, — nya-
fogni, a la Maria Theresia!

Psychologice pedig azt látjuk, hogy a meny-
nyiben Windischgräcz Pestre akar jönni, — az
mindenesetre gustus-dolga, nekünk pedig taná-
csos leszen — miután az ő gustusát tudjuk, ő ke-
gyelmet jól megtapogatni.

Cronographice autem egy kérdés fejlik ki,
valjon az idén akar-é bennünket meglátogatni,
vagy csak anno domini millesimo octingentesimo
quadagesimo nono?

Ha az idén nekünk akar rugaszkodni? akkor
seregeivel két felől jön Magyarországra. Egy
fokájával Pozsonynál próbálkozik átjönni, hol
azonban seregeinknek szinte egy része fogadand-
ja, és így kénytelen leszen a győr-pozsonyi uton
Győr felé vonulni, mert a Csaló-közben nem hogy
ágyút, de még kolbásztöltőt sem tud az irgalmat-
an utakon és iszapos földeken keresztül czipel-

ni, és ha per plusquam perfectum keresztül von-
hatná is, hol megyen át a kis vagy nagy Dunán,
ac ultimario, mit eszik? ha csak katonái fűzfával
nem élnek?

A másik, és hihetőleg — főrövel — Sopron
és illetőleg Sopron megyén keresztül fog áthu-
zódni, ismét Győr felé, mert átkozottul kiéhezett
embereinek azt hiszi, hogy kap itt ennivalót;
azonban már Győr és Mosonyban a magtárakból
úgy elhordták Komáromba az étetet, hogy az üres
megtárakban egy irtóztató patkánykolera fog ki-
ütni! —

De a mi a fő, Sopronmegyében szent Mihály
nap után a réczusztatók, valamint Győr megyében
a Duna, Rába, Rápcza és különféle néven neve-
zendő kölyök-folyók, többet ülnek kin a parton,
mint ben a mederben, — főképen pedig Csornán
innen — három órai munkába kerül, hogy csak
olyan ember jöhessen Győrbe, a ki sárban is tud
uszni; hozzá járulván még az is, hogy a mint
mondám, szépen kezd az eső szemetelni, azért is-
mételve mondom:

Domine deus Abraham! dona nobis pluviam
salutarem!

Ha már aztán Windischgräcz ágyút is elhoz-
za, én a legnagyobb komolysággal mondom, pe-
dig az csakugyan nagy szó, ha én komolyan mon-
dok valamit, — még úgy is járhat, hogy ágyú a
csornai uton egytől egyig a sárba ragadnak, a
szántáson pedig nyáron sem viszi keresztül.

Még egyet: Csornában láttam azt legelőször
életemben, hogy az emberek, mint a komédiások,
nagy falábakon járnak a sár miatt. Most két éve
pedig, épen így novemberben, tűz támadván, a
fecskendő a város közepében megsülyedt, télre
ott is fagyott, és april hó végével faragták ki a
sárfenekből.

Azóta pedig maradt az út, in statu quo.

Azt sem kell felednünk, hogy valamivel errébb
mint Csorna, van egy nagy töltés, mi a hosszan
tartó Hanság és a barbaesi tó vonalán van, és kö-
rülbelül vagy ötven öl hosszú, ezt száz ember há-
rom óra alatt végkép úgy elpusztítja, hogy aztán
két esztendeig sem csinálja meg egy egész vár-
megye.

Ilyen szép és regényes utja lesz Windisch-
gräcznek, ha a csornai utnak gondját viseli a
győri k. biztos és az ur isten, kinek kegyelméből
épen most csak úgy locsog az eső, azért tehát
még egyszer mondjuk:

Domine Deus Abraham! dona nobis pluviam
salutarem!

De hogy miért jöne Windischgräcz legalább is
két felé osztott erővel? azért, mert a felső vidék
részint Posonynál a Duna szétágzása, Soprony
megyében pedig a Fertő és Hanság miatt oly
széles kiterjedésben nem jöhetne, hogy embe-
reinek mindenütt elegendő élelmet requirálhatna.
Már pedig ő kegyelme élelem dolgában annyira
megszorult, hogy még a schwechati útközet alatt
is izent Győrbe a gabona kereskedőkhöz, hogy jó
pénzért veendi meg gabonájukat!

Pestnek védelmezése mennyire legyen reánk
nézve könnyű, — azt a jövő számban mondom el,
addig is legyen elég tudnunk azon utvonal mi-
nőségét, mellyen Windischgräcz még az idén
átvergődni kívánna. Ha nem jön az idén, három

egész hónapig van időnk készülődni. És ezt minő
szépen használhatjuk? gondoljunk csak azon
körülményre, mikor a Teleki féle árulás után tíz
nappal egy új hadsereget teremtetünk.

Mig tehát cikkemet befejezném, Domine de-
us Abraham! dona nobis pluviam salutarem.

Vas Gereben.

Pest, november 8.

A Pest városi tisztviselők fizetése felemelésé-
ről a tegnapi számban megmutattatván: hogy az,
törvénytelen, eszélytelen, káros és szükségtelen,
most szólunk a törökös díj jegyzékről, és stemp-
liről.

Ha Pest város képviselői és tisztviselői azt
gondolják, hogy ezen díj jegyzék törvény szerént
meg állhat, úgy ők végtelen boldog hitűek, s kár
hogy az 1848: 23 t. cz 1. §-át unolomból is el nem
olvasták.

Hiszen ha Pest város néhány képviselői ön-
kéntesen a törvény kicsufolásával az igazság
elnyomására illy zsarolási contót csinálhatnának,
akkor ők eo ipso statuszá válnának a statusban,
vagy talán ép ezt akarták önök? akkor ugyan
föltalálták a puskaport.

Ezen díj jegyzékekhez képest a boldog emlé-
kü kir. váltótörvényszék, melly pedig az adó egy
tetemesen kitünő ágát tevé — pitykéző ferbli.

Ezen díj jegyzéknél kurucosabb igazság nyo-
morító poroszlót, szabadság felfofozót, és zsaro-
lóbb adószedőt, algha lett volna képes Metter-
nich is feltalálni.

Hova akarják önök tenni azon összeszedendő
tömerdek pénzt, mellynek ezen díj jegyzék sze-
rint be kellene jönni?

Hiszen a tisztviselők felemelt fizetése 40,000
pftot alig halad meg, a díj jegyzék szerint pedig
önök legalább 100,000 pft-ra tennének szert.

Mert Pest város tanácsának beadványi szá-
ma évenként a 20,000 pftot, a törvényszéki pedig
19,000-t meg halad, s csupán ebből bejönni kö-
rülbelül . . . . . 10,000 ft.

Itélet a törvényszéknél egy-
másra hozatik egy év alatt 8000,
ezt csak 5 pftjával számítva . . . . . 40,000 —

Tanácsnoki eljárás történik egy
év alatt körülbelül mind a két ité-
löszéknél 6,000 ezt 5 pftjával szá-
mitva . . . . . 30,000 —

Irnoki eljárás és bejelentések
körülbelül 8,000 ezt 1 pftjával szá-
mitva . . . . . 8,000 —

Összeírások történhetik 2,000,
ezt szinte a díj jegyzék szerint csak
irnoki díjít véve fel 2 pftjával . . . . . 4,000 —

Értésítések tétetnek mind két
ítélő széknél körülbelül 3,000 1
pftjával . . . . . 3,000 —

Tanukihallgattatik és meghi-
teltethetik körülbelül 2,000 ezt a díj
jegyzék szerint 3 pftjával számít-
va tesz . . . . . 6,000 —

összesen 100,000 pft.

Ime csupán 7 címet és díjait véve fel 100,000 pftot mutathatunk ki, hát még a 131 címből és díjaikból, mennyi még a díj jegyzéken van, mennyi pénz jöhetne be?

Ismét kérjük, mire fordíthatnák e roppant kincs, talán a szegényebb sorsu perlekedő felek és ügyvédek közt osztanák ki, vagy az utca seprítés és flasterozásra fordíthatnák? ! vagy aequalis...

Ha valaki a fentebbi számítástól elrémülve, felkiáltana, ez lehetetlen, tulságos nagyítás! az ilyen egyén a városi hatóság körét eddig sem ismerte, hát még ezután milly tágas leend az, miután senki alólla kivéve nincs.

De tegyünk egy másik számítást annak igazolásul, hogy ezen díj jegyzék az igazság nyomorítására, mint zsarnok állítottatott fel, — felvén egy rövid utu, de rendszeren lefolyt pert.

Egy kereskedő a másik ellen egy 80 pftot kereskedelmi viszonyból eredő pert kezd.

Ezért fizet következőleg a díj jegyzék szerint:

	pengőben	frt. kr.
Kereset levél beadásért	—	20
A megidézésért	1	—
Alperes levelezési perté utasítván az ítéletért	1	—
Négy nyilatkozat beadásért	—	40
Ekkor tanuk kihallgatása iránti kérdés adván elő magát azt megrendelő ítéletért	2	—
Levén 5 tanu kihallgatandó és meghitteltetendő, ebbeli díj	15	—
Ekkor végítéletért	2	—
Két ügyvédnek munka díj 3 pftal	6	—
Az ítélet kiadásáért	1	—
Végrehajtási bejelentésért	1	—
Tanácsnok általi összeírás és zártételeért	5	—
Az elárverezett 100 pftnyi ingóktól díj	2	—

Ha ily rendszeren lefolyik a per, öszvesen 31 pft.

Ha pedig valamelyik fél parancs mellett fellebbezné:

At küldő parancs elfogadásáért	10	pft.
Értesítés és átküldő levelért	2	—
Maga a parancs pedig	6	—
A tárnok székeni ítélet kiadásáért	24	—

Tennének a perköltségek összesen — 79 pft.

És így ugyan annyit, mennyi a követelés, pedig isten látja árva lelkünket, de 80 pft. is pénz és nem örömet enged el ingyen az ember.

Nézzük már most azt, ha egy 60,000 pftos ház eladatnék, minden 100 fl. 1 pftot kelletvén fizetni, a stempli hivatal 600 pftot dugna zsebébe. —

Ha pedig egy 100,000 pftos lettár készítenék ettől 3000 pft. díjt kellene fizetni, esvén minden száz fira 3 pft.

Valóban ily díj jegyzék mellett a városi törvényhatóságot nem lehetne másképp lefesteni, mint egy tehén alakjában, mellynek szarvait felperes, farkát alperes, ellenkező irányban huzzák, a törvényhatóság pedig tölgyeit feji.

Mondják, hogy ezen díj jegyzék a Molnár

József és Széher Mihály polgártársaink műve, mi más véleményben vagyunk.

Nem irigyeljük a nagy feltaláló dicsőségét, s bár ki volt is az, róla annyit mondhatunk, hogy igen jó comptoires conto és g'schäft machernek kell lennie.

Mi Molnár Józsefről, mint ügyvédől, ezen díj jegyzék létesítését azért nem hiszük, mert az ügyvédekről semmi intézkedés téve nincs az iránt, miként fogják ők ezen díjakat feleiktől beszédni ha csak ez által azon gondolatra nem jövünk, hogy így egy két vagyonosabb ügyvéd egyed áruskodhassék a perekkel, — ezt pedig Molnár Józsefről felvenni nem lehet, mind a mellett is, hogy roszakarói ellene azt hozzák föl, miszerént ő a váltótörvény óta gesellschaftban volt Vhrhovszky polgártársunkkal, és hogy a Lipót városi követválasztási elnökségnél is valami zavar adta magát elő, mert hisz ez sem bizonyít ellene semmit is, és az ilyes gyanúsítások kora a sajtó szabadság óta lejárt.

Horváth Károly tanácsi főjegyző pedig hasztalan írta alá s. k. val a díj jegyzéknek nevét, mert biz az sem annak, sem az, az ő nevének örök életet nem kölcsönöz.

Mi már most a stempli hivatal?

Felelet: Peres ügy rafinere.

Vagy is olly Pest városi házi cerberus, melyet Bécsből a tavasszal a democraták petrencze rudakkal kikergettek, Pestváros néhány képviselői pedig a hóf menageriából pár ezer pengő fton megszerezvén, a város házába becsuktak, hogy minden törvényes uton igazságot kereső embernek minden esetre megmutassanak, a belépti helyárak különbözősége szerént, hogy az által megbélyegeztetvén, kereshessék igazságaikat.

Sajátságai közé tartozik ezen cerberusnak az is, hogy pénzt váltani vagy visszaadni nem tud és nem szokott. E szerint olly intézet, melly csupán bevesz, de ki soha nem ad.

Ajánljuk e tisztességes hivatalra, mellék személyzetnek a boldog emlékü Jelenkor által irodalmi vad sertésnek keresztelt Johannes de Sarkadfalva, wissenschaftlicher Mann, ki inexpressible korczában hordja a mappákat és tudományokat és mind e mellett még is a régi kormánynál 6 évig, a gyüldénél eleitől végéig, az új kormánynál pedig 8 hónap óta hasztalan keres hivatalt.

Titeket végre Pest város néhány képviselői, kik ily nagyszerű hivatal teremtők vagytok, az isten sokáig fris egészségben tartson meg.

Ugyvan.

Mákvirágok.

— Bécsi hírek egy magánylevélből.

A vendégfogadók legtöbbjei — Windischgraetz rendelete következtében új neveket kaptak; jelesen a Wad ember felvette Jellacsics nevét; a Siemandl, a general kü-

lönös parancsára — Franz Karl címet váltott; a Magyar király átváltozott Zum Gimpel-re, hanem legnagyobb tisztelet éré a Der wilde Ochs című sörházát, mellynek megengedett nevét Windischgraetz Fürst von Wien-re átváltoztatni.

— Az étlapot és különös arcot váltottak. Semmi olly nevezetnek, melly Frankfurtra vagy a magyarra emlékeztethetne, említve lenni bennök nem szabad. Így Gulyáshus és Pörköltnek híre sincs, sőt a Schafskopf és — minthogy Anspielungok-ra szolgáltatna alkalmat Ferdinandskopf-ra változtatni parancsoltatott; különben nem nagy kelete van a Gelberüben mit Schwarzwildnek.

De más részről a Goldnudel és rothe Rüben, halálos büntetes alatt tiltvák.

— A lakosok — ha az utcán járnak — tartoznak a Gott erhalte-t énekelni.

— Ma reggel óta mindenki köteles sárgaságba esni és haját ha szöke vagy fehér feketére festetni, sem a hajnak sem az arcnak más színe az említetteknel nem türelik, csakugyan kegyelmesen megengedtetvén, hogy kinek tetszik arcát festette feketére s haját sárgára, kivéteket e rendszabály alul Saphir G. ur a Humorist szerkesztője, kinek lelke feketesége arczára is elég sárgaságot vet.

— Tegnap este óta megengedtetett — nyakravalót hordani ennek megérlésére tudni kell, hogy Windischgraetz a bevonulás után egy nap parancsot adott ki, melly szerint mindenki mesztelen nyakkal tartozott előtte defilérozni, hogy annál biztosabban láthassa, mellyik a kötélre való.

— Hurrah, hurrah! éppen most jelenik meg egy új rendelet, melly szerint megengedtetik a szent István tornyára — nézni.

Straus parancsot kapott egy Walzert irni „Wilde wilde Töne“ cím alatt a Burgszínház pedig holnap nyílik meg die Liebes des Kaisers című darabbal, melly Bauerle tollából származottnak lenni mondatik.

— Közelebbi napokban nagy tábori mise: leend, az egész glacis Schwarzgelb posztovallal lesz bevonva s az uristennek is meghagyatott, hogy azon napra sárgával szegélyezett fekete fellegetek rendeljen egére, különben a cuirassierek ellene küldetnek.

— A glacis fasorainak meghagyatik, hogy sárga leveleiket lovetni ne merészeljék.

— Ki fekete csizmát hord, sárga nadrágot köteles viselni, s megfordítva.

— Ki rajta éretik, hogy — kék szemem van, 25 botot kap, Festeisse be vagy huzassa ki.

— A sajtószabadság rövid időn rendeztetni fog, addig azonban senkinek gondolkodni nem szabad.

— A nemzetörség reorganisatiója is munkába fog vétetni, s bizonyos számu polgároknak meg fog engedtetni kést és villát tartani. Addig azonban, míg organisaltatnék, tartoznak ezek is a la chinois ebédelni.

— Most riadót vernek az utzákon; akatonaság lövésre készen, az ágyúk felett egő kanócok állanak, minden bolt bezáratik, egy polgári ruhat vagy arcot sem láthatni sehol. Egy ösmerősem érkezik és beszéli, hogy a riadó azért veretett, mert valaki — a Hofkrixtaxgebäudeet szemeivel méregette.

— Hire van, hogy a császár visszajön. Némely-lyek azt hiszik, hogy élete itten nem le- end bátorságban, de mások úgy gondol- kodnak, hogy ő cs. k. és ap. felségének éppen nincs mitől félnie, miután közte és népe közt egy áthághatatlan és lerombolhatatlan chinai fal emelkedik.

— E visszajövetelre nézve, némelyek mig azt is akarják hinni, hogy a fenséges ur kocsi- ja csupa wasserdicht anyaggal lesz bevonva, elővigyázathoz azon árja ellen a könnyű- nek, melyeket die lieben Winer meg- érkezéseim örvendezve fognak hullatni! sőt az is állítatik, hogy a császár magát és bagage-át egy vízkármentesítő társulatnak biztosította, hű népé- nek könnyéből eredendő minden áradás ellen.

— Telegraphi tudósítás Olmütz- ből.

— Ő felsége nagyon rosszul érzi magát, bár fej- tét mindenféle jóval tele beszélte. A szülés persze mind inkább közeledik, a fájdalmak éle- sebbek! folytonos láz ül az idegeken, és az esz- mélet teljesen veszve van, néha ugyan úgy tet- szik, mintha a felséges beteg eszére térne, mi már magában is lehetetlen — Sofia hgnő eltűnt — tán Bécsbe ment — jutalmazni.

Csernátoni.

Pest nov. 10.

A lengyel szadadságharcosok egyike Ko- lodzeyski ma reggel a Bécsből is jó eleve megszökött Bem szállására ment.

Bem urhoz van szerencsém? kérdő K. Igen, lón a válasz. S ezzel az elszánt ifjú Bemre lőtte pisztolyát, de csak megsebesíté. Kár, hogy nem jól találta.

Kolodzeyski rögtön ítélőszék elé állított, de fölmenteté.

Az ifju bátor elhatározott, s e lépésre meg- győződés vezérlé, miután ő és társai előadása szerint Bem már Osztrolenkánál elárulta a len- gyeleket, otthon folytonosan panszláv bujtogató volt, s a lengyeleket a csehekkeli szenny- szö- vetkezésre bujtogató.

Bécsből pedig, mint főparancsnok, mielőtt a dolog kenyértörésre került volna, schwarzegeb fődözzettel megugrott.

— És e kalandor most talán miket vitt volna jég- re, de jókor bevágta utját a boszuló igazság.

Kétszeres szégyen a magát fitogató szerencse- vadászra, hogy éppen nemzetebelle támatta meg idegen országban, s nemzetebelle rántotta le ál- arczát.

Annyi bizonyos, hogy ha Kolodzeyski elítél- tetett volna, sem halt volna meg; a szabadság igaz bajnokai megvédék vala e szegény ifjut. Egy jó csoport apellatorium forum állott a szabadságte- rén — a népből.

Nem tudjuk, a megfutott hős tábornok ur kel- lö őrizet alatt van-e már, s holmi irományai le- foglalvák-e?

Hej, mert a haraszt nem csörög ám ok nélkül!
Pediglen.

Szerkesztő!

Azon rágalmirat, mely ön f. e. november 2-ikái lapjában megjelent, czáfolatot érdemel, mi- re én önnek az itt következő közzé tételére al- kalmat szolgáltatok.

A legostobább rágalmazók is főleg koholmány használnak, némi igazsággal egybeolvasztásrat: így ön levelezője Krüner Antal is a Marciusus lap 197-ik számában.

Igaz ugyanis az, és már hivatalosan behizo- nyított: hogy a Nagy-kikindai husvéti veszély- kor, bizonyos kerületi bír. Kengyeláz, lényege- sen hibás, mialatt a nem hivatalosan tudott té- nyek magok a rászédett vezérek állítják, és saj- nálatra méltó, hogy az e kerületben minden jó- nak elfojtója, pártolás által a fenyítő büntetést kikerülte.

Csak Kengyeláz büntársai, kik Zsivko Biro pártjához tartoztak, mint a nevezett levelező is, jelelhetik okául rágalmazólag Majláthot és Rac- koviciest, a kikindai viszonyok okául, mások és fő- leg minden becsületes kikindai elismeri, hogy Majláth és Raczkovics fél éven át csak a Zsivko Biro párttal — kik közül már sokan függnek, töb- ben börtönre ítéltettek, legtöbben pedig Zsivko biro gazságainak folytatására fölfegyverkeztek — életveszélylyel küzdöttek.

rablásra hivta fel kibocsátott körlevelek által — utóbbi időkben körlevelet bocsátott ki, hogy az örvidéki lázadók népessége, segítségül N. Kikin- dára siessen. Ha Zsivko biro első lázító körirata következtében felakasztaték, ugy ő és pártja nem jutott volna azon alkalomhoz, hogy az örvidéki lázadók részére körlevelet bocsásson ki.

S valóban Zsivko Biro — ki a honvédi né- szárláskor a kerületi népességet gyilkolás és

Krüner Antal levelező, öröklött gazságához hűn, annyira szemtelen, hogy az utóbbi kikindai szerencsétlenségért is Majláthot és Raczkoviciest vádolja vagy vétkesíti, holott jól tudja, hogy mind Majláth, mind Raczkovics junius óta a kerületet elhagyták.

A levelező, és azon klubb előtt, melyből az irat keletkezett, aggódik, hogy Majláth a kerületbe visszatérésre felszólított, és hogy a mostani iszákos bízatos letétetett, ez által pedig csak egy gyógszeresné emberei és jó ügy nyert.

Deithy János

HIRDETÉSEK.

(1—3)

Egy nő a zongora oktatásban, akár kezdők- nek, akár előbbre haladott zongora játszóknak órákat adand, — a tanulni szándékozók bővebb értesítést nyernek Magyar utszán 550 sz. alatt.

E napokban jelent meg és

Edelmann Károly,
(előbb Heckenast G.)

könyvkereskedésében Pesten váczai utca 15. sz. és minden hazai hiteles könyvárusnál kapható, illy czimü rőpirat:

Üdvös és czélszerű-e a

káptalanokat eltörölni

és ezek helyet egyházmegyénként

presbyteriumi tanácsot

alakítani?

Irta **Prámer Alajos, Kassán.**

Ára 15. kr. pp.

Figyelmeztetés

„A FORRADALOM“

czimü politicalai és szépirodalmi hírlapra, mely a jövő 1849-dik év kezdetével jelenend meg. Az előfizetés e napokban fog megnyitvatni.

Pesten, 1848. november 6.

Szerkesztő, Hatvani Imre.
Kiadó, Kövér Ignác.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE.** Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivatalok- nál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.